

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 1 kwietnia 2008 r. w sprawie T-412/07 Ammayappan Ayyanarsamy przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i Republice Federalnej Niemiec, wniesione w dniu 3 czerwca 2008 r. przez Ammayappan Ayyanarsamy

(Sprawa C-251/08 P)

(2009/C 141/38)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Ammayappan Ayyanarsamy (przedstawiciel: H. Kotzur, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich i Republika Federalna Niemiec

Postanowieniem z dnia 17 marca 2009 r. Trybunał (ósma izba) oddalił odwołanie i nakazał A. Ayyanarsamemu ponieść swoje własne koszty.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 25 czerwca 2008 r. w sprawie VDH Projektentwicklung GmbH i Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 27 sierpnia 2008 r. przez VDH Projektentwicklung GmbH i Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH

(Sprawa C-387/08 P)

(2009/C 141/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: VDH Projektentwicklung GmbH i Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH (przedstawiciel: adwokat C. Antweiler)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

W dniu 27 sierpnia 2008 r. VDH Projektentwicklung GmbH i Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH wniosły do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich odwołanie od postanowienia wydanego w dniu 25 czerwca 2008 r. przez Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich w sprawie T-185/08 w sprawie VDH Projektentwicklung GmbH i Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich. Przedstawicielem prawnym strony wnoszącej odwołanie jest mecenas Clemens Antweiler, adwokat, Rotthege Wassermann & Partner, Postfach 20 06 69, D-40103 Düsseldorf.

Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (siódma izba) oddalił to odwołanie postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2009 r. i obciążył stronę wnoszącą odwołanie kosztami postępowania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia, Hiszpania w dniu 19 marca 2009 r. — Pedro Manuel Roca Álvarez przeciwko Sesa Start España ETT SA

(Sprawa C-104/09)

(2009/C 141/40)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Galicia, Hiszpania.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pedro Manuel Roca Álvarez.

Strona pozwana: Sesa Start España ETT SA.

Pytania prejudycjalne

Czy prawo krajowe (w niniejszej sprawie art. 37 ust. 4 Estatuto de los Trabajadores [kodeksu pracy]), które przyznaje wyłączność matkom będącym pracownicami najemnymi na zasadzie dobrowoli prawo do płatnej przerwy na karmienie, której koszt ponoszony jest przez pracodawcę, polegające na skróceniu dziennego czasu pracy o pół godziny lub na jednogodzinnej nieobecności w pracy, która może zostać podzielona na dwie części, do czasu ukończenia przez dziecko dziewiątego miesiąca, i nie przyznaje z kolei tego prawa ojcom będącym pracownikami najemnymi, stanowi naruszenie zasady równego traktowania zakazującej wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć ustanowionej w art. 13 WE, dyrektywie Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy⁽¹⁾ oraz w dyrektywie 2002/73/WE, zmieniającej dyrektywę 76/207/EWG⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 39, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 269, s. 25.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 18 grudnia 2008 r. w sprawach połączonych T-211/04 i T-215/04 Rząd Gibraltaru i Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 18 marca 2009 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-106/09 P)

(2009/C 141/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: R. Lyal, V. Di Bucci, N. Khan, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Rząd Gibraltaru, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Królestwo Hiszpanii

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba w składzie powiększonym) z dnia 18 grudnia 2008 r., doręczonego Komisji w dniu 5 stycznia 2009 r., w sprawach połączonych T-211/04 i T-215/04 Rząd Gibraltar i Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji;

— oddalenie skarg o stwierdzenie nieważności wniesionych przez Rząd Gibraltar i Zjednoczone Królestwo; oraz

— obciążenie Rządu Gibraltar i Zjednoczonego Królestwa kosztami postępowania;

ewentualnie o:

— przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania; oraz

— rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja utrzymuje, że zaskarżony wyrok należy uchylić z następujących względów:

Sąd Pierwszej Instancji błędnie ocenił stosunek między art. 87 ust. 1 WE a kompetencjami państw członkowskich w sprawach podatkowych;

Sąd Pierwszej Instancji błędnie zinterpretował i zastosował art. 87 ust. 1 WE, wprowadzając nieuzasadnione ograniczenia w odniesieniu do oceny działań stanowiących rzekomo pomoc państwa;

Sąd Pierwszej Instancji błędnie zinterpretował i zastosował art. 87 ust. 1 WE, wprowadzając nieuzasadnione ograniczenia wykonywania uprawnień w zakresie kontroli, związanych z określeniem powszechnego lub „normalnego” systemu podatkowego;

Sąd Pierwszej Instancji błędnie zinterpretował i zastosował art. 87 ust. 1 WE, uznając, że powszechny lub „normalny” system podatkowy może być wynikiem stosowania różnych technik opodatkowania do różnych podatników;

Sąd Pierwszej Instancji błędnie zinterpretował i zastosował art. 87 ust. 1 WE, uznając, że Komisja nie wskazała powszechnego lub „normalnego” systemu podatkowego ani nie dokonała wymaganej oceny, by wykazać, że rozpatrywane środki miały charakter selektywny;

Sąd Pierwszej Instancji błędnie zinterpretował i zastosował art. 87 ust. 1 WE, jako że nie zbadał trzech wskazanych w zaskarżonej decyzji kryteriów selektywności.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (izba trzecia w składzie powiększonym) wydanego w dniu 18 grudnia 2008 r. w sprawie T-211/04, rząd Gibraltar i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 20 marca 2009 r. przez Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-107/09 P)

(2009/C 141/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: N. Díaz Abad i J.M. Rodríguez Cárcamo, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie w całości zaskarżonego wyroku Sądu Pierwszej Instancji i wydanie nowego orzeczenia stwierdzającego zgodność z prawem decyzji Komisji 2005/261/WE z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie systemu pomocy, który Zjednoczone Królestwo zamierza wdrożyć w stosunku do gibraltarskiej rządowej reformy podatku dochodowego od przedsiębiorstw, ⁽¹⁾ oraz

— obciążenie kosztami pozwanych stron.

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie art. 299 ust. 4 WE w wykładni nadanej mu przez orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości. Po pierwsze zaskarżony wyrok nie uznaje statusu prawnego Gibraltar zgodnie z orzecznictwem TSWE (wyroki z dnia 23 września 2003 r. oraz z dnia 12 września 2006 r.), ponieważ nie stwierdza się tam, że Gibraltar został przekazany przez Króla Hiszpanii Koronie Brytyjskiej na podstawie traktatu z Utrechtu z 1713 r. oraz ponieważ zawiera on liczne nieścisłości w definiowaniu tegoż statusu. Z drugiej strony, narusza on art. 299 ust. 4 w ten sposób, że przyznaje Gibraltarowi możliwość oderwania się w dziedzinie podatkowej od Zjednoczonego Królestwa, co oznacza, że Zjednoczone Królestwo nie bierze już dłużej na siebie stosunków zewnętrznych Gibraltar w tej dziedzinie, przekształcając tym samym Gibraltar w nowe państwo członkowskie w dziedzinie podatków.
2. Naruszenie art. 87 WE ust. 1, interpretując go w ten sposób, że zakazuje on stosowania go przez Komisję w walce z rajami podatkowymi uznanymi przez OECD. Zaskarżony wyrok uznając za niemożliwe porównanie działalności gospodarczej na Gibraltarze i w Zjednoczonym Królestwie, narusza zasady tej organizacji, zgonie z którymi przepisy powszechnie stosowane na Gibraltarze mogą powodować szkodę dla jej państw członkowskich, pomiędzy którymi znajduje się Zjednoczone Królestwo.